

te tilsyn fra statens hovedrevision. Der er således i betænkning nr. 729/1975 vedrørende den statslige revisions struktur m.m. peget på, at der i flere tilfælde i medfør af lov er etableret særlige revisionsordninger for en række institutioner m.v., som ellers ville være omfattet af bestemmelsen i rigsrevisorlovens § 2, stk. 1, nr. 2. Der peges i denne forbindelse bl.a. på tips-selskabet, Statens Byggeforskningsinstitut og arbejdsløshedskasser m.fl. Da disse institutioner m.v. havde en sådan statslig interesse, at det måtte anses for nødvendigt, at hovedrevisionen havde adgang til at gennemgå deres regnskaber, blev det foreslået, at der i rigsrevisorlovens § 4, nr. 2, blev optaget bestemmelse om, at rigsrevisor gennem vedkommende minister kunne kræve forelagt regnskaber fra sådanne institutioner m.v., som var nævnt i rigsrevisorlovens § 2, stk. 1, men for hvilke der ved lov var fastsat en særlig revisionsordning.

6. Rigsrevisionens adgang til at indkalde regnskabet fra en sådan institution m.v. til gennemgang har efter almindelig praksis tillige omfattet regnskaber for anvendelsen af tilskud eller anden støtte, som er uddisponeret fra den pågældende institution m.v. Dette indseende med tilskudsmodtagernes regnskab har fundet sted i overensstemmelse med rigsrevisorlovens § 4 og har derfor normalt kun bestået i en kontrol af, om revisionen har været betryggende, og om vilkårene for støtten har været overholdt.

Rigsrevisionen har med en enkelt undtagelse ikke mødt indsigelse over for ønsker om indsendelse af regnskabet. Et af de større tilskudsmodtagende idrætsforbund ønskede således i 1986 ikke at imødekomme et ønske fra Rigsrevisionen om indsendelse af det til forbundets årsregnskab hørende revisionsprotokollat.

Indsigelsen kunne have sammenhæng med, at der siden tipslovens ikrafttræden havde eksisteret en ordning med særlige tilsynsførende fra det pågældende ministerium. En gang i 1980'erne rejste Kulturministeriet over for Rigsrevisionen spørgsmålet om en eventuel afvikling af tilsynsførendeordningen. Efter en nærmere gennemgang af regnskaberne for de idrætsorganisationer, der i henhold til den dagældende tipslovs § 7, stk. 2, modtog en andel af Tipstjenestens overskud, meddelte Rigsrevisi-

sionen i 1987 Kulturministeriet, at regnskabsmaterialet kunne danne grundlag for et revisionsmæssigt tilsyn i overensstemmelse med reglerne i rigsrevisorlovens § 4, jf. § 6. Såfremt ministeriet kunne anse et tilsyn efter disse retningslinjer for fyldestgørende for ministeriets forpligtelser over for dette udgiftsområde, havde Rigsrevisionen ikke noget imod, at den særlige ordning med ministerielle tilsynsførende bortfaldt. I tilslutning hertil bemærkede Rigsrevisionen, at man forudsatte, at ministeriet sikrede adgang til samme materiale, som de tilsynsførende havde haft adgang til, og at Rigsrevisionen kunne få adgang til idrætsorganisationernes regnskaber med tilhørende revisionsprotokollater samt i givet fald få stillet supplerende oplysninger til rådighed. Rigsrevisionen gav samtidig udtryk for, at der i en instruks burde gives vejledende retningslinjer for revisionen af idrætsorganisationernes regnskaber.

I fortsættelse heraf blev der ved ændringen af tipsloven i 1988 indsat en bestemmelse svarende til den, der i dag findes i tipslovens § 7, stk. 10. Af bemærkningerne til ændringslovforslaget fremgår det, at det er op til Rigsrevisionen selv at afgøre, hvornår og i hvilket omfang man måtte ønske at foretage revision af regnskaberne.

7. Med hensyn til spørgsmålet om en vejledende revisionsinstruks bemærkes, at Kulturministeriet nærede betænkelighed ved at fastsætte en sådan. Ministeriet henviste til den gennemførte lovændring og mente, at da de landsdækkende idrætsinstitutioner ikke modtog tips- og lottospillenes overskud fra Kulturministeriet, var de nu gældende lovbestemmelser fuldt tilstrækkelige til at sikre staten adgang til indseende med regnskaberne. Rigsrevisionen meddelte i den anledning Kulturministeriet, at man ville finde det rigtigst, om de nævnte idrætsorganisationers regnskaber i revisionsmæssig henseende blev behandlet i overensstemmelse med praksis efter rigsrevisorlovens § 4, men at man indtil videre ikke ville foretage yderligere med hensyn til fastsættelsen af en revisionsinstruks.

8. Efter Rigsrevisionens opfattelse har den statslige revision adgang til et regnskabsmæssigt indseende baseret på rigsrevisorlovens § 4